

U.S. ANDERSEN

MAGIA DIN MINTE

Ediția a doua

Traducere din limba engleză de

Dana Dobre

ap!
act și politon

**Editura ap!
(ACT și Politon)**

Str. Înclinată, nr. 129, Sector 5, București, România, C.P. 050202.
Tel: 0751.066.694, e-mail: office@actsipoliton.ro
www.actsipoliton.ro

The Magic in Your Mind

Copyright © 2012 by BN Publishing

© 2024 Editura ACT și Politon pentru prezenta ediție românească

Traducător: **Dana Dobre**
Redactor: **Ines Simionescu**
Tehnoredactor: **Teodora Vlădescu**
Editor: **Maria Nicula**
Coperta: **Alexandra Ilie**
Copyright Manager: **Andrei Popa**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDERSEN, UELL S.

Magia din minte / Uell S. Andersen; trad.: Dana Dobre. - Ed. a 2-a. - București: ACT și Politon, 2024

ISBN 978-630-303-316-7

I. Dobre, Dana (trad.)
159.9

AVERTISMENT: Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care un astfel de titlu le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vreți să o transmiteți mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la dumneavoastră? Împărtășiți cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ați aflat din acest material, într-un mod corect și responsabil.

Cuprins

Cuvânt-înainte	7
1. Cauza ascunsă a tuturor lucrurilor	13
2. Descoperirea sinelui secret	47
3. Cel mai mare miracol dintre toate	81
4. Stăpânirea de sine	109
5. Minte mai presus de materie	139
6. Imaginile mentale	169
7. Puterea de a alege	197
8. Învingerea opoziției	223
9. Dezvoltarea abilităților	251
10. Cum să îți crezi propriul talent	275
11. Cum să îți folosești al șaselea simț	303
12. Atitudinea mentală care nu dă niciodată greș	323

CUVÂNT-ÎNAINTE

Această carte dezvăluie un miracol mental care asigură succesul și oferă garanția absolută a unor realizări de excepție, indiferent dacă profesezi în domeniul artelor sau într-al afacerilor, al științei sau vânzărilor, al sportului, războiului sau politicii. De aici vei învăța calea secretă prin care mintea este strâns legată de izvorul întregii puteri; vei învăța cum poți să devii și să faci tot ceea ce îți imaginezi.

Conștiința umană se schimbă constant, este prinsă pe acea muchie de cuțit unde se suprapun trecutul și viitorul, mai degrabă reacționează decât acționează, este incompletă și parțială, căutându-se veșnic pe sine, pentru că, de vreme ce simpla stare a ființării nu clarifică acea stare, conștiința află despre sine prin reacția la stimulii din afară. Dacă un om ajunge să creadă că nu are succes, este din cauza impresiei de a nu fi *avut* succes, concluzie care, odată adoptată, îl modelează inevitabil sub forma lucrului pe care îl crede și îl închide într-o închisoare creată chiar de el.

Miracolul prin care un om devine liber este imaginația. Antrenându-se să proiecteze imagini mentale ale lucrului pe care și-l dorește, opunându-se stimulilor senzoriali, ba chiar închipuindu-și contrariul, el tinde să își asume o poziție reală în concordanță cu propria viziune, deoarece aceasta devine apoi propria lui experiență, ci nu stimulii

senzoriali care l-au pus înainte în mișcare. Conștiința ia mereu o formă care se potrivește cu ceea ce cunoaște despre sine, și când o asemenea cunoaștere depășește limitele impuse de experiența senzorială, omul începe să devină imaginea Sinelui Secret.

Există o singură inteligență la nivelul întregii creații, iar acea inteligență, în adevărata ei stare de ființare, se află în toți, fără să se limiteze la o singură persoană, fără să se limiteze la trup. Este o conștiință fundamentală, cunoscătoare, în care sălășluiesc toate și care sălășluiește în toate. În starea în care este limitată la un corp, ea își asumă limitările impuse asupra ei de cunoașterea de sine, pe care o primește prin intermediul simțurilor, dar, atunci când dependența față de aceste simțuri este distrusă prin dezvoltarea unei puteri interioare de a percepe și de a cunoaște direct, sclavia față de întruparea ei încetează.

Acțiunea perfectă și munca perfectă izvorăsc din convingerea interioară a existenței unei cauze mentale aflate la baza tuturor lucrurilor. Un om schimbă starea lumii lui exterioare schimbând-o mai întâi pe aceea a lumii interioare. Tot ce îi vine din afară este rezultatul propriei conștiințe. Atunci când schimbă acea conștiință, își modifică percepția și, prin urmare, lumea pe care o vede. Ajungând să înțeleagă clar procesul și efectul imaginației mentale, el este condus pe calea corectă către obiectivul său. Lucrând cu această cauză a tuturor lucrurilor – propria conștiință –, el obține un caracter infailibil în muncă, pentru că, în măsura în care imaginația sa mentală îl împinge la acțiune, acea acțiune este mereu fidelă imaginii din mintea sa și îi va oferi cu siguranță echivalentul material.

În această carte vei găsi un program de antrenare a puterii de imaginație a minții, astfel încât o scenă sau o situație creată în conștiință să apară în trei dimensiuni, având culoare și sunet, pulsând de viață, la fel de reală pentru tine precum lumea exterioară. Nu ai avut niciodată asemenea vise? Nu te-ai cufundat câteodată în somn într-o lume mentală și spirituală atât de temeinică și de dimensională încât să fii sigur că este reală și că lumea materială e o iluzie? Dacă ai cunoscut vreodată puterea copleșitoare a imaginației de a-ți influența atitudinea și percepția, atunci vei vedea imediat că salvarea fiecăruia dintre noi constă în antrenarea acestei puteri de imaginație a creierului pentru a i se supune. În acest fel este posibil să ne eliberăm de îndemnurile și imboldurile naturii, de moarte, boală și distrugere, de ineficacitate și frustrare. Deoarece omul, a cărui putere interioară a viziunii transcende stimulii din lumea exterioară care îi distrag permanent atenția, a preluat controlul asupra propriei vieți, fiind cu adevărat stăpân pe destinul lui.

*Îți dau un capăt de sfoară aurie:
Înfășoar-o ca-ntr-un fel de măciulie –
La poarta Raiului te va purta
În zidul Ierusalimului unde-i săpată ea.*

WILLIAM BLAKE

1 CAUZA ASCUNSĂ A TUTUROR LUCRURILOR

În celebrul său monolog, Hamlet al lui Shakespeare a reflectat: „A fi sau a nu fi?”, și astfel s-a confruntat direct cu principala provocare a vieții. Majoritatea oamenilor doar există, nu *sunt* niciodată cu adevărat. Există ca ecuații predictibile, mai degrabă reacționând decât acționând, compendii ambulante ale aforismelor și tabuurilor, reflexelor și sindroamelor. Zeii chicotesc cu siguranță în fața spectacolului ironic al roboților care se consideră liberi, însă, atunci când conștiința întrupată se ridică deasupra principiului durere-plăcere al naturii, devine în sfârșit evidentă adevărata semnificație a libertății.

ACȚIUNE *VERSUS* REACȚIE

Existăm pentru a deveni ceva mai mult decât ceea ce suntem, nu prin intermediul unor circumstanțe favorabile sau al unor întâmplări norocoase, ci prin căutarea interioară a unei conștientizări superioare. A fi, a deveni, acestea sunt poruncile vieții care evoluează, care se îndreaptă spre ceva, aspiră la înălțimi nemăsurate, iar sufletul deșteptat răspunde chemării, caută, crește, se extinde. A face mai puțin de atât înseamnă a te scufunda în închisoarea reacțiilor

egoului, cu toată durerea, suferința, limitarea, decăderea și moartea sa. Omul care trăiește reacționând la lumea din jurul lui este victima fiecărei schimbări a mediului, fiind când fericit, când trist, când victorios, când înfrânt, influențat, dar fără să influențeze vreodată. E posibil să trăiască mulți ani astfel, răpit de percepția senzorială și de sușurile și coborâșurile sinelui superficial, dar într-o zi durerea va depăși în așa măsură plăcerea, încât va înțelege brusc că egoul său este iluzoriu, un produs exclusiv al circumstanțelor exterioare. Apoi fie se va scufunda într-o letargie carnală totală, fie, întorcând spatele simțurilor, va căuta conștientizarea interioară și stăpânirea de sine. În acel moment va fi pe cale să trăiască realmente, să devină cu adevărat; atunci va începe să își descopere potențialul real; atunci va descoperi miracolul propriei conștiințe, miracolul din mintea sa.

Stăpânirea vieții nu se atinge prin dominarea lucrurilor materiale, ci prin percepția mentală a cauzei și naturii lor adevărate. Înțeleptul nu încearcă să supună lumea după cum vrea el sau să schimbe cu forța evenimentele pentru a deveni o replică a dorințelor lui, ci se străduiește să obțină o conștiință superioară care să îi permită să perceapă cauza secretă din spatele tuturor lucrurilor. Găsește astfel un loc proeminent în cadrul evenimentelor; prin simpla armonie cu ele pare de fapt să le modeleze. Întreprinde fără efort acțiunile cele mai dificile, în vremurile cele mai primejdioase, pentru că armonizarea sa cu forța mentală care controlează universul îl ghidează să efectueze munca ce trebuie făcută.

MINTEA ELECTROMAGNETICĂ

Această forță mentală care controlează universul poate fi numită oricum și vizualizată cum vrei. Important este să înțelegi că există, să știi câte ceva despre modul cum funcționează, să știi care este relația ta cu ea. Ar putea, de exemplu, să fie asemănată cu un câmp electromagnetic enorm. Toate formele de viață conștiente ar fi atunci câmpuri electromagnetice mici în cadrul câmpului universal și și-ar găsi poziția în cadrul lui, fiecare în concordanță cu felul și calitatea câmpului său. Locul în care ar ajunge fiecare câmp individual în cadrul câmpului principal ar ține atunci de o lege inexorabilă și absolut inevitabilă, după cum ilustrează milioanele de oameni care efectuează aceleași sarcini în mod repetat, cu absolut aceleași rezultate, de parcă ar urma un ritual. Poate că sunt mereu bolnavi, mereu înfrânți, „ratează la milimetru”, poate că niciodată nu au bani, niciodată nu au slujbă. Dacă reflectăm fie și doar puțin la propria noastră viață, nu putem să nu fim surprinși de modul în care părem să fim urmăriți de aceleași situații în toate privințele, an după an, în repetate rânduri. Acest caracter recurent periculos este sursa majorității frustrărilor și bolilor mentale, reprezentând rădăcina fundamentală a oricărui eșec.

Însă poate fi evitat. Iar modul în care poate fi evitat aduce o emancipare completă a minții și spiritului. *Deoarece micul câmp electromagnetic are în el capacitatea inerentă de a schimba felul și calitatea câmpului său, va fi mutat dintr-un loc în altul în câmpul principal cu toată puterea și siguranța acestuia, până când va ajunge în poziția pe care o cere noua calitate a conștiinței sale.*

Ceea ce este important de reținut din această reprezentare este că micul câmp electromagnetic nu se deplasează singur. Este deplasat de câmpul cel mare. Și în spatele mișcării sale stă întreaga forță a câmpului mare. Orice încercare a sa de a se deplasa de unul singur este evident fără rost, deoarece este ținut în loc de o putere infinit mai mare decât a lui. Și este ținut *acolo* unde este din cauza a *ceea ce* este. În momentul în care apare o schimbare în interiorul lui, este deplasat de o putere din afara sa către o poziție nouă în cadrul câmpului, una în acord cu noul său potențial.

LUMEA MENTALĂ

Cele precedente sunt firește o analogie, dar cu toate acestea S.W. Tromp, în remarcabila sa carte *Psychical Physics (Fizica psihică)*, a dovedit dincolo de orice îndoială că ființa umană emite anumite câmpuri electromagnetice, că Pământul însuși produce un câmp electromagnetic, iar exemplele sale sunt documentate atât de bine, încât este imposibil să le faci vreun reproș din punct de vedere științific. S-ar putea ca într-adevăr să ne aflăm chiar în pragul dovezilor științifice cu privire la acele zone invizibile ale aspirației umane care au fost până acum domeniul filosofilor, profesitorilor și preoților. În universitățile de marcă au fost înființate departamente de investigare a capacităților paranormale ale psihicului uman și cu siguranță este doar o chestiune de timp până când nu vom mai putea nega dovada finală și irevocabilă a percepției noastre intuitive – puterea minții asupra materiei.

Lumea în care trăim este una mentală, nu fizică. Aspectul fizic este doar o prelungire a celui mental și pe deasupra una imperfectă. Tot ceea ce vedem, auzim și simțim nu este deloc o realitate solidă și inevitabilă, ci doar o revelare imperfectă a unei idei din minte în fața simțurilor. Preocuparea față de experiența senzorială a concentrat atenția asupra efectelor, nu asupra cauzelor, a condus investigația științifică pe un drum fără ieșire, unde totul devine din ce în ce mai mic până la infinit sau mai mare până la infinit și îl ține departe pe om de secretele care se găsesc dincolo de viață. Miracolul care ne reclamă atenția nu sunt planetele și stelele, forțele naturii și vânturile, nici măcar existența vieții în sine. Este conștiința. Simplul fapt al ființării, capacitatea de a spune „eu”. Conștiința este o realitate de necontestat, cel mai mare miracol dintre toate, iar tot ce se vede și se aude în lume sunt simple efecte secundare.

„EUL” ASCUNS

A fi conștient înseamnă a fi conștient; nu există mai multe feluri. „Eul” aflat în vecinul tău este exact același „eu” din tine. Poate să pară diferit, atașat fiind de o experiență senzorială diferită, dar numai pentru că a permis să se lase condiționat de o asemenea experiență. În realitate, conștiința nu este niciodată rezultatul experienței, ci mai degrabă cauza ei, și oriunde o găsim, ea este în principal conștientă că există, că este „eu”. Se află doar o singură conștiință fundamentală în întreaga creație; ea se stabilește în toate lucrurile, pare să fie diferită în funcție de lucrurile în care intră, dar în esență nu se schimbă niciodată. Este inteligența, conștientizarea, energia, puterea, creativitatea,

materialul din care sunt alcătuite toate lucrurile. Este alfa și omega existenței, cauza primară; ești tu.

„Totul în Natură conține puterile Naturii. Totul este făcut din același material ascuns”, a scris Ralph Waldo Emerson. El a străpuns vălul, a înțeles funcționarea minții și inteligenței unice din care izvorăsc întreaga viață și toată aspirația, dincolo de dansul perceput de simțuri al miliardelor de forme ale naturii. Nu poate să existe pace interioară sau certitudine a acțiunilor fără această cunoaștere spirituală fundamentală. Omul care trăiește izolat de rădăcinile ființei sale și-a întrerupt legătura cu sursa întregii puteri și viețuiește singur și lipsit de resurse, într-o lume ostilă și amenințătoare. Dacă percepe măcar o dată adevărata natură a vieții și relația sa cu ea, va vedea în curând că lumea îi reflectă întotdeauna gândurile.

MASCA

Mintea superficială, sinele dependent de simțuri sau egoul este personajul negativ din piesa care se joacă în prezent pe scena umană. Omul ca formă de viață este suficient de evoluat încât să înțeleagă caracterul său distinct și unicitatea. Se uită în oglindă și înțelege că animalul reflectat este el. Este preocupat de înfățișarea și binele acestui animal și meditează la relația sa cu lumea și cu ceilalți. Nu înțelege cu adevărat ce este, înțelege doar că este conștient și limitat la un anumit corp, iar experiența și cunoștințele pe care le dobândește, împreună cu modul în care vrea să le folosească, le etichetează cu numele de „eu”, și astfel este amăgit să numească o fantomă cu numele lui.

Ascuns în spatele acestei fantome, pus în umbră de luptele și dorințele ei, se află Sinele Secret, care, chiar dacă este ascuns, ignorat sau înțeles greșit, mișcă totuși toate lucrurile pe tabla de șah a vieții, potrivit naturii și aspirațiilor lor. Nu suntem deloc egoul sau sinele dependent de simțuri. Acestea sunt măștile pe care ni le punem atunci când jucăm rolurile pe care le găsim în viață. Ceea ce suntem cu adevărat nu este un lucru schimbător, ci complet și intact, puternic și senin, fără limite și etern. Izvorăște din sursa inepuizabilă a vieții înseși și, atunci când învățăm să ne identificăm cu ea, ne-am făcut rost de o călătorie cu o putere aflată atât de departe de identitatea noastră temporară minusculă, încât viața noastră se schimbă în cel mai uimitor mod.

SINELE ÎNTEMNIȚAT

„Să fim ceea ce suntem și să devenim ceea ce suntem capabili să devenim reprezintă singurul scop al vieții”, a scris Robert Louis Stevenson. Dar atunci când ne batem joc de dreptul nostru divin din naștere, încătușându-l prin limitări mentale și spirituale, atunci nu avem nicio alternativă în afară de stagnare și suferință. Atât timp cât suntem sensibili numai la stimulii care ne influențează simțurile din lumea exterioară, nu avem altă alegere decât să fim victimele oricărei circumstanțe. Blocați în lumea simțurilor, oscilăm la fiecare stimul, când agresivi, când speriați, când bucuroși, când triști, când căutând moartea, când viața, dar seninătatea noastră interioară și echilibrul se află întotdeauna în mâinile a ceva ce nici nu înțelegem, nici nu controlăm; suntem astfel păpuși, trase de sfori invizibile și

necunoscute, prinși în vârtejul vieții ca niște bucățele de hârtie luate de vânt; și dacă adunăm cumva destule cunoștințe încât să ne percepem neputința, suntem adesea copleșiți de o tristețe atât de adâncă încât este aproape un lucru de neimaginat să facem un efort să luptăm împotriva acestor cătușe.

Dar în momentul în care facem o pauză destul de lungă în iureșul vijelios al vieții, pentru a vedea că nu ne mișcăm în acord cu propriile decizii sau ca răspuns la ele, ci mai degrabă ca reacție la lumea din jurul nostru, atunci am făcut primul pas spre libertate. Numai cel care știe că este sclav poate să aspire să fie liber, exact așa cum adevărata libertate este posibilă numai pentru cel care a simțit lanțurile. Ura, iubirea, temerile, invidiile, aspirațiile, decepțiile noastre sunt în cea mai mare parte produse ale circumstanțelor, ale codurilor și moravurilor false și limitatoare – cel mai adesea o groază înăscută din lucruri mult exagerate; soluția este să stai neclintit în fața lor, provocându-le să facă tot ce pot, demascându-le, renunțând astfel la supunerea față de lăcomia egoului amăgitor și orbitor care ne face mereu să credem că suntem mai buni decât ceilalți și mai puțin decât ceea ce suntem cu adevărat.

PUTEREA ELIBERATOARE

Nu este necesar să devii mistic, nici măcar filosof și cu siguranță nici un metafizician melancolic pentru a accepta latura spirituală a existenței, pentru a stabili în viața ta o legătură mentală de cauzalitate care îți va oferi controlul asupra circumstanțelor. Însă *este* necesar să nu te debarasezi imediat de tot ce are de-a face cu spiritul doar pentru

că acesta este domeniul consacrat al religiei. Este posibil să fii creștin sau hindus, musulman sau budist, taoist sau șintoist, dar asta nu face decât să îți crească responsabilitatea individuală umană de a reflecta la toate problemele care au legătură cu lumea, viața, moartea și ființa ta. Numai atunci când îți accepți esența mentală, numai atunci când ajungi să realizezi natura efemeră, în continuă schimbare a „eului”, va deveni evident că totul se află într-o stare permanentă de creștere, dezvoltare și aspirație, că nu există limite, finalități și înfrângeri și că orice este posibil pentru cel care mai întâi concepe imaginea în minte.

În noi există puterea eliberării depline, provenită din mintea sau inteligența aflată în spatele creației, și prin intermediul ei suntem capabili să devenim orice și să facem orice ne putem imagina. Materialul mental din care suntem alcătuiți este de un asemenea tip și o asemenea calitate încât răspunde la formarea imaginilor din cadrul lui prin crearea unui echivalent care poate fi perceput de simțuri. Prin urmare, orice imagine din mintea noastră trece obligatoriu în lumea materială. Nu putem să împiedicăm așa ceva. Atâta timp cât trăim și gândim, vom avea în minte imagini și acestea se vor transforma în lucrurile din viața noastră, iar atâta timp cât gândim într-un anumit fel, trebuie să trăim într-un anumit fel și nicio voință sau dorință nu va schimba acest lucru, doar viziunea pe care o purtăm în noi.

LEGEA VIEȚII

Este uimitor și trist să vezi mii de oameni ale căror mecanisme mentale continuă să aibă asupra lor chiar efectele pe care ei spun că nu și le doresc. Se plâng de faptul că sunt săraci, dar asta nu îi face mai bogați. Se plâng de durerile și suferințele lor, dar continuă să fie bolnavi. Spun că nu îi place nimeni, ceea ce înseamnă că lor nu le place de nimeni. Nu sunt îndrăzneți, nu sunt provocatori, nu au imaginație; freamătă și tremură din punct de vedere mental și sunt predispuși la iluzii negative. Pur și simplu nu contează care este imaginea din mintea ta, ea se naște oricum, cu aceeași promptitudine și fidelitate, indiferent dacă este o imagine a sărăciei și bolii, a fricii și eșecului sau o imagine a bogăției și sănătății, a curajului și succesului. Legea vieții este următoarea: toate lucrurile bune și rele sunt create din imaginea avută în minte.

O persoană care merge pe sârmă înaintează rapid pe suportul elastic și îngust. Sus în aer, ezitând, suspendată pe o sfoară subțire de culoare neagră, pare să încalce toate legile normale de comportament. Ceea ce este uimitor nu e că poate să facă acest lucru atât de bine, ci că îndrăznește să îl încerce. Și cu toate acestea, ceea ce face este rezultatul inevitabil al legii mentale. Cu mult înainte să fi făcut primul pas nesigur pe sârma întinsă, și-a format o imagine în minte. Imaginea a persistat în timpul primelor încercări stângace. S-a văzut agilă, echilibrată, traversând abil sârma care se leagănă, iar această viziune a susținut-o pe parcursul tuturor eșecurilor de la început. Acum își expune priceperea și curajul în fața morții cu nonșalanță, în timp ce spectatorii privesc cu răsuflarea tăiată. Este un om sigur, calm,

încrezător, eliberat de orice frică și orice ghinion grație imaginii interioare ce o susține.

PUTEREA IMAGINII

Puterea imaginii din minte este imaginația, dar se pare că nu știe nimeni ce este ea mai exact și de unde provine. Se spune că un chirurg celebru a afirmat că a disecat multe creiere fără să fi văzut vreodată o imagine sau să fi găsit vreun gând. Imaginația nu este cu siguranță proprietatea exclusivă a creierului, nu mai mult decât este a unui braț, a unui picior sau a stomacului. Gândirea nu este efectuată de o parte a corpului și nici măcar de întregul corp, ci de locuitorul lui. Este acea funcție care îi permite conștiinței să își cunoască mediul și să se cunoască pe sine însăși. Numai cel care gândește poate să spună „eu”. Numai cel care poate să spună „eu” este capabil să creeze imagini în interiorul propriei ființe, necunoscute de ceilalți.

Eterna străduință de a obține cunoaștere și abilități, cel mai evident lucru în viață, este rezolvată întotdeauna de două elemente principale ale acesteia: cel care vrea să cunoască (cunoscătorul) și lucrul care trebuie cunoscut. Prin definiție, acestea par a fi separate și observăm că omul face față în mod obișnuit lumii exterioare prin catalogarea modului în care ea îi influențează simțurile. Un lucru este atât de lung, atât de lat, cântărește atât de mult, este atât de tare și are o anumită culoare. I se dă un nume și atâta timp cât de fiecare dată când este întâlnit își menține majoritatea caracteristicilor inițiale, omul îl recunoaște și știe atunci când îl vede. Când îl întrebi dacă este aproape, poate să îți răspundă imediat, uitându-se în jur. Dacă prezența

acestui produce un efect anume asupra lui, cum ar fi frica, furia, iubirea sau tensiunea, atunci s-ar putea spune că simpla prezență sau absență a acestui obiect îi afectează viața din punct de vedere material. În acest caz, starea sa de spirit nu este ceva ce stabilește singur, ci este rezultatul direct al obiectului, așa cum îl întâlnește sau îl evită în lumea exterioară.

VIZIUNEA INTERIOARĂ

Viața în formele sale vegetale și animale este doar o chestiune de reacție. Avem prima oară organismul, apoi elementele care își impun prezența asupra lui. Conflictul generat astfel se rezolvă în procesul evoluției, fiecare organism încercând să depășească obstacolele pe care le întâlnește, dar această influență, în etapele inferioare ale evoluției, vine aparent numai din exterior și este rezultatul unor procese și forțe care depășesc controlul organismului. Natura ține lumea și viața într-o strânsoare de fier și atâta viața animală inferioară, cât și cea vegetală sunt conduse inexorabil pe o cale pe care nici nu o înțeleg, nici nu o pot evita. Un lucru este ceea ce este printr-un proces creator ce pare să îi fie exterior; existența însăși, în orice formă a ei, pare să depășească puterea sau orizontul ființei individuale. Ne naștem și murim și nimic din ceea ce putem sau cunoaștem nu are cum să ajute când este vorba de aceste evenimente sau să le stopeze. Iar în măsura în care trăim ca răspuns la simțuri, suntem doar niște automate, tiparul vieții noastre fiind predestinat de circumstanțele pe care le întâlnim.

Imaginația este mijlocul prin care putem să ne eliberăm din robie. Putem decide ce vom gândi. Putem decide să ne generăm gândurile dintr-un izvor secret din interior, nu ca răspuns la stimulii din lumea exterioară. Putem hotărî că imaginile din mintea noastră nu vor mai fi produse ale circumstanțelor întâlnite, vizualizările noastre fiind în schimb rezultatul resurselor și puterii noastre interioare, în conformitate cu propriile scopuri și dorințe. Calitatea conștiinței noastre va fi astfel ameliorată de motivațiile reale pe care le avem și vom fi eliberați imediat din capcana distrugerii propriilor scopuri, pentru că dăm crezare fiecărui obstacol. Aceasta este legea de nestrămutat: numai ceea ce prinde rădăcini în minte poate să devină realitate în lume. Prin urmare, omul, a cărui conștiință este influențată doar de obiectivele și scopurile pe care și le-a stabilit în interior, este eliberat de orice înfrângere și orice eșec, deoarece atunci obstacolele sunt doar temporare și nu au niciun efect asupra ființei sale interioare. Numai ceea ce este în conformitate cu viziunea sa internă este acceptat în interior și i se permite să prindă rădăcini în mediul plastic și creator al Sinelui Secret.

SINELE SECRET

Cheia unei folosiri corecte a imaginației este reprezentată de cunoașterea acestui Sine Secret și de credința în el. Niciun om nu trăiește în întuneric după ce află unde este lumina. Să înțelegi Sinele Secret înseamnă să te eliberezi de robia față de circumstanțe, să dai frâu liber în interior unei puteri care se intensifică, să îți asiguri o viață care funcționează perfect și o seninătate perfectă. Această entitate

aflată în fiecare dintre noi, nu egoul, nu experiența, nu timpul sau circumstanțele, locul sau poziția, ci conștiința singură, „eul” dezbrăcat de toate zorzoanele, cu excepția sentimentului pur al existenței, acesta este sinele care conține toată puterea, a cărei esență este superioară celei a individului, superioară unui număr de zeci de mii de indivizi, deoarece este structura de sprijin pe care sunt clădite toate lucrurile, sinele care evoluează al universului. Nu se delimitează la corp, la un moment, la un loc sau la o stare, ci se află în toate momentele, locurile și stările. Este infinită, eternă și unică, dar fiind astfel la fel de ușor se manifestă în forme finite, temporale și numeroase. Toate sunt cuprinse în ea, și totuși fiecare le cuprinde pe toate, deoarece prin însăși natura sa se află în întregime peste tot și în același timp.

Sinele Secret este atemporal și etern. Este sinele universului și este sinele fiecăruia dintre noi, sinele tău. Nu s-a născut niciodată și nu va muri niciodată. Intră în fiecare dintre creațiile sale și devine acea creație. Ceea ce se petrece în viață, în lume și în univers este în întregime opera sa și rezultatul scopului său secret și al obiectivului nedivulgat. Natura ființării sale este una mentală; esența sa este dinamică și creatoare. Este materia eternă care ocupă tot spațiul și timpul și în care nu există dimensiuni. Este totalitatea lucrurilor finale și a celor de mijloc, a contrariilor și extremelor și este infinit creator. Miliardele de forme de viață nu sunt decât un mic indiciu al potențialului său vast pentru diversitate plastică, derivată din unitatea sa esențială.

ASCENDENȚA MENTALĂ

Sinele Secret se află în tine. Nu este acordat numai câtorva norocoși și refuzat celorlalți, el există pe deplin în inima fiecăruia dintre noi. În măsura în care putem să ne rupem de lume, de ego și de stimulii senzoriali, vom deveni din ce în ce mai conștienți de existența sa în interiorul nostru și ne vom strădui conștient să ne identificăm cu el. Prin această identificare se seamănă semințele puterii. Cine poate să se lepede de limitările egoului și să își perfecționeze calitatea conștiinței prin folosirea disciplinată a imaginației reușește, prin intermediul identificării directe, să devină una cu Sinele Secret și să obțină astfel un strop din puterea acestuia pentru a crea perfecțiunea. Potențialul îndeplinirii acestui obiectiv uimitor se află în fiecare dintre noi. Prin intermediul ascendenței mentale și definiției plastice, omul poate să devină una cu scopurile Sinelui Secret și astfel să fie infailibil în munca și obiectivele sale.

Este o pastilă foarte greu de înghițit. Societatea noastră materialistă, cu venerația ei față de produsele științei, ne-a eliminat trei sferturi din capacitatea intelectuală. Ne-am preocupat prea mult de lume, de ceea ce este, de ce este în ea, de modul în care putem să o folosim, și astăzi nu știm mai mult despre originile și scopul vieții decât știam înainte ca omul să poată să scrie și să citească. Este dificil, atunci când știm ceva despre principiile motorului cu benzină, despre generarea și transmiterea electricității, despre rafinarea și călirea oțelului, despre transmisiunile electronice și radio, să admitem posibilitatea ca un lucru opus radical punctului de vedere al științei să aibă un fundament în realitate. Știința spune că „legile naturii sunt supreme,

iar omul trebuie să învețe să le tolereze pentru a prospera”. Și acum vine această teorie diametral opusă: „Natura este subordonată minții, nu minții omului, așa cum o știm noi, ci Minții Supreme sau Sinelui Secret care stă la baza vieții și acesta se află în fiecare dintre noi. Putem ajunge să îl cunoaștem, să îl folosim și să transcendem astfel legile naturii, eliberându-ne din robia simțurilor și a lumii materiale”.

GÂNDURILE DEVIN LUCRURI

De-a lungul vieții are loc evoluția individului pentru a-și desăvârși unitatea cu Sinele Secret. Ființa universală care stă la baza creației s-a diferențiat într-o formă finită, s-a deghizat, ca să zicem așa, pentru a-și împlini feluritele laturi ale naturii sale infinite și eterne. Prin urmare, omul care își extinde conștiința îndeplinește cea mai mare vreau a vieții. Nu este nevoie să devenim sfinți pentru a înțelege din Sinele Secret atât cât este necesar pentru a-i folosi puterea în treburile noastre. Este suficient să cunoaștem această lege: orice acceptăm ca imagine mentală permanentă în conștiința noastră trebuie să se manifeste în lumea noastră, pentru că devenim în viață ceea ce suntem în conștiință și nimic nu poate să schimbe acest fapt.

Este nevoie de foarte mult curaj pentru a recunoaște față de tine însuși că, dacă ești bolnav, speriat, frustrat sau învins, tu ai atras asupra ta aceste realități și nimeni în afară de tine nu poate să te scape de ele. Din când în când, cineva foarte afectat va face experimente cu puterea minții pentru a se vindeca, dar va încerca doar la modul superficial. Dacă, de exemplu, este bolnav și are dureri, ar putea să spună: „Mă vizualizez sănătos și fericit, dar mă doare la fel

de mult ca întotdeauna”. Mai presus de toate nu s-a vizualizat sănătos și fericit. S-a vizualizat bolnav și având dureri. În momentul în care începea să se vizualizeze sănătos și fericit, ar fi devenit sănătos și fericit. Nu este o lege care funcționează din când în când, doar o parte din timp sau în ocazii favorabile. Funcționează tot timpul, exact la fel și îți dai în acest moment în lumea materială imaginile pe care le păstrezi în minte. Nu poți să scapi de ele. Te înconjoară, te susțin sau te torturează. Sunt bune, rele, optimiste, degradante, entuziasmante sau dureroase în conformitate cu viziunea care le determină și atâta timp cât ești în viață, atâta timp cât gândești și îți imaginezi, ești literalmente înconjurat zi și noapte de imaginile care predomină în conștiința ta.

CONTROLUL GÂNDURILOR

Puterea surprinzătoare a Sinelui Secret este aceea că face mereu să se manifeste imaginile pe care le vede. Nimic nu exemplifică acest fapt mai bine decât experimentele actuale de hipnoză. Este posibil ca un om să aibă dureri atât de chinuitoare încât nici narcoticele să nu i le aline, dar poate să i se inducă o stare de hipnoză profundă și să i se spună că nu îl doare nimic și, ca prin minune, să nu îl mai doară nimic. Este posibil să aibă o frică profundă și persistentă de mulțime, dar sub hipnoză i se poate sugera că îi place mulțimea și, ce să vezi, o să îi placă de cele mai multe ori. Poate să devină mai puternic, să se vindece de boală, să devină mai inteligent, mai provocator, să aibă rezistență și dârzenie, totul pentru că aceste lucruri îi sunt întipărite în psihic ca fiind reale, iar imaginea din mintea sa crește din ele.

„Aha”, se ridică strigătul, „găsiți-mi un hipnotizator bun. Vreau să fiu inteligent, puternic, să am succes și tot ce-i mai bun, să scap de slăbiciune, durere și eșec”. Și hipnoza poate să le realizeze, dacă ești dispus să abdică din rolul de persoană care își controlează viața. Dacă ești dispus ca altcineva să o conducă în fiecare ceas din fiecare zi, pe tot parcursul ei, atunci poți să îți lași viața pe mâna unui hipnotizator și el poate să ți-o refacă după imaginea pe care i-o conturezi. Pentru tine, însă, nu va fi mare diferență. S-ar putea să te afli tot în mașină, dar să nu mai conduci. Dacă efortul, străduința și depășirea obstacolelor sunt acele impulsuri pentru a crește pe care Sinele Secret le vrea să fie, atunci cu siguranță vei fi abdicat de la viața în sine.

Nu ai nevoie de niciun hipnotizator pentru a pune constructiv la lucru puterea Sinelui Secret. Niciun hipnotizator nu poate să învingă crearea imaginilor negative din mintea ta, dacă nu este cu tine 24 de ore din 24. Tu ești singurul aflat în raport permanent cu tine însuși și ești, prin urmare, singurul care poate să supravegheze gândurile și imaginile pe care le creezi. Dacă lași imaginea să fie determinată de ceva din exteriorul tău, atunci nu exerciți niciun fel de control asupra vieții tale. Dacă accepți imagini numai în concordanță cu dorințele tale, atunci viața îți va îndeplini obiectivele interioare. În orice caz, magnifica promisiune a Sinelui Secret este aceasta: *poți să îți schimbi viața modificându-ți imaginile din minte, deoarece ceea ce primești până la urmă este doar ceea ce ai acceptat în conștiință.*

Există mulți oameni care sunt de acord cu această premisă, dar îți vor atrage rapid atenția că imaginile din conștiința majorității persoanelor sunt proiectate acolo

din subconștient și nu sunt alese de ei. Cele mai multe școli de psihoterapie sunt de părerea aceasta, deoarece propun un tratament obositor și consumator de timp, orientat să scoată cu forța din subconștient amintirile împrejurărilor dureroase și amare care ar putea să determine imagini neplăcute la nivel mental. Șapte sau opt ani de folosire a acestui procedeu nu au eliminat în mod vizibil amintirile dureroase din subconștientul celor mai mulți pacienți și, în orice caz, dacă un tratament este cu adevărat eficace, este imposibil să necesite atât de mult timp. Cel mai trist lucru cu privire la școlile moderne de psihanaliză care „dau vina pe altcineva” este acela că persoana care face tratamentul îl acceptă ca pe o justificare a eșecului de a-și supraveghea conștientul și se așteaptă, prin urmare, ca o asemenea supravegheare să se realizeze eliminând răufăcătorii din zonele învecinate. Dacă obține aparent o conștiință schimbată din mâinile psihiatrului, se întoarce în curând într-o lume plină de gânduri și idei negative, iar din cauza simplului fapt că nu își supraveghează propria minte, aceasta le va accepta imediat. S-ar putea să nu poți schimba poziția stelelor, să oprești mișcarea de revoluție a Pământului, să faci vânturile să nu mai bată sau să liniștești marea, dar *poți* să alegi ce vei gândi. Poți să gândești ce vrei. Poți să gândești numai ca răspuns la o viziune interioară și la un obiectiv secret, iar dacă adopți o poziție fermă și foarte hotărâtă, vei avea succes, nu vei fi intimidat, vei proiecta o imagine clară și fidelă, iar în lume vei primi echivalentul ei.

CASEY „GAURĂ SEACĂ”

Într-un sătuc de pe pantele vestice ale Marii Diviziuni Continentale* trăia un om a cărui întregă viață a urmat un tipar modest. Timp de 35 de ani a fost sondor și a urmat frontierele explorării petroliere pe tot teritoriul Statelor Unite. În acea perioadă a forat la 44 de sonde de explorare și niciuna dintre ele nu a fost norocoasă. A forat în Texas, Oklahoma, Kansas, Louisiana, California, New Mexico, Arizona, Colorado, Wyoming și tot nu a avut succes. Petroliștii nu îl mai angajau. A devenit cunoscut sub numele de Casey „Gaură seacă”**, un tip de treabă, dar cu totul lipsit de noroc. În cele din urmă și-a luat o slujbă la o mină din Colorado și a început să trăiască de azi pe mâine, fără speranță. Și-a păstrat totuși echipamentul de foraj. Fusesse prima lui dragoste. Sfârșitul de săptămână îl găsea în curtea din spatele casei, ungând și curățând piesele, mânuindu-le cu o grijă ritualică.

Într-o zi de la sfârșitul primăverii, când zăpada se întindea pe suprafețele întinse și sclipitoare de pe pantele munților, iar râurile și pâraiele erau mari și tulburi, a intrat în pădure și s-a așezat să privească valea. Valea era o depresiune mărginită din trei părți de intruziuni abrupte de granit, iar acești munți fuseseră bogați în multe minerale, plumb, zinc, argint, tungsten și mangan. Prietenul nostru s-a uitat spre vest, acolo unde depresiunea cobora pentru a forma un platou. Dintr-odată în mintea lui s-a format

* Marea diviziune continentală a Americii este diviziunea principală, în mare parte montană, care trece prin America de Nord și de Sud, de la strâmtoarea Bering prin Munții Stâncoși din Canada și Statele Unite. (n.ed.)

** Dray Hole, în original. (n.ed.)

imaginea perfectă a unui anticlinal* faliat, un tip predominant de capcană subterană stratigrafică de petrol. Imaginea părea să se suprapună cu scena dinaintea ochilor săi, astfel încât aproape că vedea petrolul sub stratul de dincolo de suprafața pământului. A început să tremure din cauza acelei viziuni, căreia nu i-a putut rezista. I-a părut ca o vizită neașteptată din ceruri, așa că a plecat de pe munte absolut sigur că în valea aceea mică se găsea un teren petrolifer important.

În ziua următoare și-a dat demisia de la mină, iar din economii a reușit să ia în arendă un lot pentru exploatarea petrolului pe terenul pe care îl vizualizase ca fiind cel mai favorabil. Acum trebuia să strângă capital ca să încheie acordul de arendă și să aibă fonduri pentru a fora, o sarcină uriașă, deoarece toată lumea care îl cunoștea îi știa și povestea plină de eșecuri. Dar viziunea din mintea lui a persistat. L-a făcut să ia autobuzul către un oraș din est, în căutare de fonduri. După o săptămână descurajantă a ajuns pe o bancă din parc, lângă un bărbat în vârstă care hrănea veverițele în liniște și cu răbdare.

Era o zi senină și călduroasă, veverițele erau active, se jucau și se încăierau pentru mâncarea oferită, iar cei doi bărbați râdeau de giumbușlucurile lor și fiecare a spus povești despre alte veverițe și alte vremuri, fiind de acord că omenirea și animalele nu au în comun aceleași slăbiciuni. Bucuroși unul de compania celuilalt, s-au înțeles să ia masa la un restaurant din apropiere. În timpul prânzului, sondorul i-a spus noului său prieten despre viziunea și problema lui. Bărbatul s-a arătat interesat, l-a chestionat

* Parte a unei cute geologice ridicate în formă de boltă. (n.ed.)

îndeaproape cu privire la viziunea pe care o avusese pe munte, părând impresionat că aceasta a persistat.

— De câți bani ai nevoie? a întrebat el.

— De 50.000 de dolari, a răspuns sondorul.

— Am să ți-i dau eu, a zis bărbatul pe neașteptate. Vom fi parteneri egali.

Părea incredibil, dar asta era – o cunoștință întâmplătoare pe o bancă din parc și gata, a făcut rost de bani. Este aproape dezamăgitor să povestim că foratul ulterior a dat la iveală un teren petrolifer bogat. Pur și simplu nu putea fi altfel. Iar bărbatul care a contribuit cu banii știa că așa va fi. Avusese destulă experiență cu puterea viziunii interioare de a se manifesta în lume pentru a fi absolut sigur de poziția sa. Nu s-a gândit niciun moment la eșecurile precedente ale partenerului său, ci numai la viziunea care pusese stăpânire pe el în prezent.

DIZOLVAREA MĂȘTII VANITĂȚII

Ce alchimie ciudată l-a determinat pe sondorul nostru să aibă această viziune clară în minte, o viziune care l-a făcut ulterior un om bogat, dacă întreaga sa viață fusese un șir neîntrerupt de eșecuri? Cu siguranță că și puțurile pe care le forase înainte fuseseră tot ca răspuns la o viziune. Atunci de ce a eșuat?

A eșuat pentru că viziunea avută atunci era una a eșecului. El ar fi negat asta, cu siguranță, dar era adevărat. Poate că în subconștientul său se afla sentimentul unui mare pericol legat de căutarea petrolului. Poate simțea că sorții îi sunt potrivnici. Poate era conștient de faptul că există

milioane de hectare de pământ fără petrol. În orice caz, indiferent de motiv, viziunea sa era una a eșecului, iar el a fost atras către aranjamente care îl vor determina să își instaleze sonda în pământ sterp. În două situații forase de fapt într-un pământ productiv, însă o dată s-a oprit din săpat cu 9 metri înainte să dea peste zăcămintul de petrol, iar altă dată nu a făcut testul nisipului pe un teren care a produs mai târziu câteva milioane de barili. Dar nu avea ce să facă. Nu urma decât ordinele viziunii din minte.

Vezi cât de diferit a fost comportamentul când a descoperit terenul din depresiune? A văzut petrolul. A știut că este acolo. Nu a avut nici cea mai mică îndoială în minte și s-a purtat în consecință. De data aceasta nu putea să i se opună nimeni. Viziunea sa a fost una în sensul găsirii petrolului și exact asta a și obținut.

De ce? De ce a avut în cele din urmă o viziune pozitivă, după ce a nutrit una negativă atâția ani? Nu s-ar putea răspunde cu certitudine la o asemenea întrebare fără să îl studiem bine pe acest bărbat, dar, după toate probabilitățile, factorul debilitant și paralizant a fost frica. Frica, mai mult decât orice alt lucru, ne deformează și ne distorsionează viziunea. Cel mai probabil sondorul nostru îi era frică de eșec, iar anxietatea sa i-a deformat viziunea interioară, transformând-o dintr-una a succesului într-una a înfrângerii. Nu putea să iasă învingător atâta timp cât frica rămânea în el. În cele din urmă, atunci când ajunsese cu moralul la pământ, când meseria pe care o iubea l-a respins și oamenii care lucrau în acest domeniu n-au mai vrut să îl angajeze, frica l-a părăsit de la sine. Tot ce era rău se întâmplase deja, de ce să îi mai fie frică? Și în această stare de ușurare